

תיקון סעיף 51 ש2 הפקודה העיקרית. 3. סעיף 51 של הפקודה העיקרית יתוקן במחיקת המלים המספרים „הסעיפים 9, 12 ו־49” המצויים בשורה הראשונה של אותו סעיף, והחלפתם במלים ובמספרים הבאים:— „הסעיפים 9, 12 ו־48 ו־49”.

גורט
נציב עליון.

20 בדצמבר, 1944.

פקודת חוק פלילי (תיקון) (מס' 2),

מס' 41 לש' 1944.

פקודה הבאה לתקן את פקודת החוק הפלילי, 1936.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשהינה (א"י), בעצתה של המועצה הפלשתאנית (א"י), לאמור:—

1. פקודה זו תיקרא פקודת החוק הפלילי (תיקון) (מס' 2), 1944, ותהיה נקראת כאחת עם פקודת החוק הפלילי, 1936. הקרויה להלן „הפקודה העיקרית”.

2. סעיף 2 של הפקודה העיקרית יתוקן בזה במחיקת המלים הבאות מאותו סעיף:— „אדם העובד בשירות הציבור” פירושו כל אדם”
והחלפתו במלים —

„אדם העובד בשירות הציבור” או „פקיד ציבור” פירושו כל אדם”

3. הסעיפים 106, 107, 108 ו־109 של הפקודה העיקרית מופקעים בזה, והסעיפים הבאים יבואו במקומם:—

הפקעת הסעיפים
100-100 של
הפקודה העיקרית
והחלפתם או
חיקוקם מחדש.

106. כל אדם, שהוא פקיד ציבור או המצפה להיות פקיד ציבור, ומקבל או משיג או מסכים לקבל או מנסה להשיג, מכל אדם שהוא, בין בשביל עצמו ובין בשביל אדם אחר כל־שהוא, הענקה כל־שהיא, כלבד תגמולים חוקיים, כמניע או תגמול למען יעשה או יימנע מעשות פעולה רשמית כל שהוא, או למען ישא פנים לכל אדם שהוא, או יפלה לרעה כל אדם שהוא, אגב ביצוע תפקידיו הרשמיים, או יעשה או ישתדל לעשות טובה או רעה לכל אדם שהוא אצל הממשלה, או אצל כל פקיד־ציבור שהוא—כפקיד, יאשם בעוון, ויהיה צפוי למאסר של שלוש שנים או לקנס של חמש מאות פונט או לשני הענשים כאחד.

„פקיד-ציבור
המקבל הענקה,
מלבד התגמולים
החוקיים, תפורה
פעולה רשמית.

107. כל אדם המקבל או משיג, או מסכים לקבל או מנסה להשיג, מכל אדם שהוא, בין בשביל עצמו ובין בשביל אדם אחר כל־שהוא, כל הענקה שהיא כמניע או תגמול למען ישא פקיד־ציבור כל־שהוא, באמצעים מושחתים או בלתי־חוקיים, לעשות או להימנע מעשות פעולה רשמית כל־שהיא, או לשאת פנים לכל אדם שהוא או להפלות לרעה אדם כל־שהוא, אגב ביצוע תפקידיו הרשמיים, או למען יעשה או ישתדל לעשות טובה או רעה כל־שהיא לכל אדם שהוא אצל הממשלה או אצל כל פקיד־ציבור שהוא — כפקיד, יאשם בעוון, ויהיה צפוי למאסר של שלוש שנים או לקנס של חמש מאות פונט או לשני הענשים כאחד.

קבלת הענקה כדי
להשפיע על פקיד-
ציבור באמצעים
מושחתים או בלתי-
חוקיים.

108. כל אדם, המקבל או משיג, או המסכים לקבל או מנסה להשיג, מכל אדם שהוא, בין בשביל עצמו ובין בשביל אדם אחר כל־שהוא, כל הענקה שהיא, כמניע או תגמול, כדי שישא פקיד־ציבור כל־שהוא, מתוך שימוש בהשפעתו האישית, לעשות או להימנע מעשות כל פעולה רשמית שהיא, או לשאת פנים לכל אדם שהוא או להפלות לרעה כל אדם שהוא, אגב ביצוע תפקידיו הרשמיים, או לעשות או להשתדל לעשות טובה או רעה כל־שהיא לכל אדם שהוא אצל הממשלה, או אצל פקיד־ציבור כל־שהוא — כפקיד, יאשם בעוון, ויהיה צפוי למאסר של שנה אחת או לקנס של מאתיים פונט או לשני הענשים כאחד.

קבלת הענקה כדי
להשתמש בהשפעה
אישית על פקיד-
ציבור.

109. כדי להסיר כל ספק מצהירים בזה, כי אדם המקבל או המשיג, או מסכים לקבל או מנסה להשיג, הענקה — כמניע או הגמול כדי שיעשה פעל או יבצע חדלון-מעשה, או מפני שעשה פעל או ביצע חדלון-מעשה, — הכול לפי העניין — בגדר מובנם של הסעיפים 106, 107, או 108, יאשם בעבירה לפי הסעיפים 106, 107 או 108, הכול לפי העניין, אף-על-פי שאין ברעתו לעשות את הפעל או לבצע את חדלון-המעשה, או לא עשה את הפעל או לא ביצע את חדלון-המעשה, שעליהם נתקבלה, או הרשגה, או הוסכם לקבל או נוסה להשיג, את ההענקה.

פיקד-ציבור, המסבל דבר-ערך כל-שהוא ללא תמורה, סאדם הנוגע במשא ומתן או עסק כל-צדדים, הנעשים בידי פיקד-ציבור זה.

109 א. כל אדם, שבהיותו פיקד-ציבור מקבל או משיג, או מסכים לקבל או מנסה להשיג — הן בשביל עצמו והן בשביל אדם אחר כל-שהוא — דבר-ערך כל-שהוא — ללא תמורה, או כנגד תמורה שהוא יודע בה כי היא בלתי נאותה — מאדם כל-שהוא, אשר הוא יודע בו כי היה נוגע, או הוא נוגע, או עלול להיות נוגע בכל משא ומתן או עסק, שביצע או שעומד לבצע פיקד-ציבור זה, או שיש לו נגיעה כל-שהיא בתפקידיו הרשמיים שלו או של כל פיקד-ציבור בדרגה גבוהה או נמוכה משלו, או מכל אדם שהוא יודע בו כי הוא מעוניין בבני-אדם הנוגעים בדברים כניל או קרוב אליהם, יאשם בעוון, ויהיה צפוי למאסר של שנה אחת, או לקנס של מאתיים פונט או לשני הענשים כאחד, בכל תביעה על עבירה על סעיף זה, יהיה היעדר התמורה מחוק, אלא-אם-יכן יוכח שהיתה תמורה ומה היחה התמורה.

109 ב. כל פיקד-ציבור — פיקד-ציבור נוגש.

109 (א) הכופה או מצווה לכזות כל אדם בכוח או במעשה אלימות, כדי להוציא כפיו או מפי כל אדם, שהוא מעוניין בו, הוראה על עבירה או כל ידיעה על עבירה, או (ב) מאיים על אדם כל-שהוא או מצווה לאיים על אדם כל-שהוא, כי יפגעו בגופו או ברכושו הוא עצמו, או בגופו או ברכושו של אדם כל-שהוא, שאדם זה מעוניין בו, כדי להוציא מפי אותו אדם הוראה על עבירה או כל ידיעה על עבירה, יאשם בעוון.

תקון כעיף 118 של הפקודה העיקרית.

4. המלה „לרעה“ המצוייה בסעיף 113 של הפקודה העיקרית תימחק.

החלפת סעיף 195 של הפקודה העיקרית.

5. סעיף 195 של הפקודה העיקרית מופקע בזה והסעיף הבא יבוא במקומו:— 191. כל העושה במויד או מתוך הונחה כל מעשה עלול להפיק, ושהוא יודע בו, או שיש לו טעם להאמין עליו, שהוא עלול להפיק, ניגוע בכל מחלה, שיש בה משום סכנה לחיי אדם, או מחלה מינית כל-שהיא, יאשם בעוון.

תיקון סעיף 258 של הפקודה העיקרית.

6. סעיף 258 של הפקודה העיקרית יתוקן בהוספת המלים הבאות לאחר המלים „או כדי לשעבדו“ המצויות בו:— „ליחסים מיניים בלתי-חוקיים או חיי זנות, או“.

הפקעת כעיף 385 של הפקודה העיקרית והחלפתו בסעיף אחר.

7. סעיף 385 של הפקודה העיקרית יופקע והסעיף הבא יבוא במקומו:— 385.—(1) אדם, אשר באין בידו הרשאה חוקית או תירוצ חוקי (וחובת ההוכחה על מציאות הרשאה או תירוצ כאלה תהיה על אותו אדם) —

(א) נכנס או נמצא בנן כל-שהוא, או בקרקע כל-שהיא שהוכנה להיזרע או נזרעה או שעומדת בה קמה, או

(ב) גורם לבהמה כל־שהיא, או מניח לבהמה כל־שהיא, שהוא בעליה או שהוא ממונה עליה אותה שעה, להיכנס או להימצא בגן כל־שהוא, או בקרקע כל־שהיא מהסוג הנזכר בפסקה (א) של סעיף זה, או קרקע כל־שהיא שעובדה במשך שנים-עשר החדשים הקודמים,

יאשם בעוון, ויהיה צפוי לקנס של חמישים פונט או למאסר של שלושה חדשים, או לאותו קנס ולאותו מאסר גם יחד.

(2) בסעיף זה, המלה „קמה“ כוללת קמת עשבים, שנורעו למרעה בעלי־חיים, והמלים „להיזרע“ או „נזרעה“ תבארנה בהתאם לכך.

גורט

נציב עליון.

20 בדצמבר, 1944.

פקודת העמדת עבריינים במבחן,

מס' 42 לש' 1944.

פקודה הבאה לתקן ולאחד את החוק בדבר העמדת עבריינים במבחן והתכליות הקשורות אל־כך.

חוק יחוק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א״י), בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א״י), לאמור: —

1. פקודה זו תיקרא „פקודת העמדת עבריינים במבחן, 1944“ ותקבל תוקף בתאריך שיקבע הנציב העליון בהודעה שיפרסם בעתון הרשמי. שם קצר. פירוש.

2. בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים שבצידם, אלא־אם יחייב נוסח הכתוב פירוש אחר: —

„בית־משפט“ פירושו בית־משפט בעל שיפוט מוסמך;

„ועדת־מבחן“, פירושה ועדה שנתמנתה להיות ועדת־מבחן לפי פקודה זו;

„ילד“ פירושו כפירוש שניתן לו בפקודת העבריינים הצעירים, 1937;

„נער“ פירושו כפירוש שניתן לו בפקודת העבריינים הצעירים, 1937;

„נתחן למבחן“ פירושו אדם שהועמד בהשגחה על־ידי צרמבחן;

„פקיד־מבחן“ פירושו אדם שנתמנה להיות פקיד־מבחן לפי פקודה זו;

„פקיד־מבחן ראשי“ פירושו אדם שנתמנה להיות פקיד־מבחן ראשי לפי פקודה זו;

„צרמבחן“ פירושו צו שניתן לפי פקודה זו והעמיד אדם בהשגחתו של פקיד־מבחן;

„שופט“ פירושו שופט בית־משפט מחוזי.

מס' 2 לש' 1937.

מס' 2 לש' 1937.

3.—(1) מקום שנאשם אדם כל־שהוא בעבירה במשפט דחוף, ובית־המשפט חושב כי האשמה הוכחה, אלא שהוא סבור כי — בהתחשב עם מסיבות, לרבות אפיו, עברו, גילו, חוג ביתו, תנאי בריאותו או מצבו השכלי של העבריין, טיב העבירה ומסיבות מקילות כל־שהן, שבהן בוצעה העבירה — מן הראוי לשחרר את העבריין ולהעמידו במבחן. רשאי בית־המשפט —

(א) לחייב את העבריין בדין ולתת צו־מבחן; או

(ב) לתת צו־מבחן בלי לגשת לחיובו בדין;

בתנאי כי — לפני שיתן צו־מבחן — יבאר בית־המשפט לעבריין בשפה רגילה את נפקות הצו, וכי אם לא ימלא אחריו מבחינה כל־שהיא או יעבור עבירה אחרת, יהיה צפוי להיות נדון או להתחייב בדין ולהיות נדון על העבירה הראשונה; ובית־המשפט לא יתן צו־מבחן, אלא־אם־כן יביע העבריין את רצונו למלא אחר הוראות הצו.

(2) מקום שנתחייב אדם כל־שהוא בדין, בשפיטה לפי כתב־אשמה, על עבירה שענשה מאסר או קנס, ובית־המשפט סבור כי — בהתחשב עם המסיבות, לרבות אפיו, עברו, גילו, חוג ביתו, תנאי בריאותו או מצבו השכלי של העבריין, טיב העבירה ומסיבות מקילות כל־שהן, שבהן בוצעה העבירה — מן הראוי לשחרר את העבריין ולהעמידו במבחן, רשאי בית־המשפט — במקום לחייבו בדין — לתת צו־מבחן;

בתנאי כי — לפני שיתן צו־מבחן — יבאר בית־המשפט לעבריין בשפה רגילה את נפקות הצו, וכי אם לא ימלא אחריו מבחינה כל־שהיא או יעבור עבירה אחרת, יהיה צפוי

כוחו של בית־משפט יפה להתיר שחרור עבריינים על־תנאי.